B I U L E T Y N
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 5 lipca 1956 r. Nr 9 (105) Poz. 59—66

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA

OKÓLNIKI

KOMUNIKATY

59.

ZARZĄDZENIE Nr 39
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 22 maja 1956 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów uchwały Nr 187/56 Prezydium Rządu z dnia 11 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników inżynieryjno - technicznych i administracyjno - biurowych zatrudnionych w budownictwie na przedsiębiorstwa produkcji pomocniczej i usługowe podległe Ministrowi Budownictwa Przemysłowego.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały Nr 187 Prezydium Rządu z dnia 11 kwietnia 1956 r. w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. Zasady wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych w budownictwie przemysłowym ustalone w zarządzeniu Nr 32 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 kwietnia 1956 r. należy stosować ze zmianami wynikającymi z niniejszego zarządzenia do wynagrodzenia pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych przedsiębiorstw wyszczególnionych w załączniku Nr 1 do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Wprowadza się następujące zmiany w regulaminie premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Przemysłowego, stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 23 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 3 marca 1954 r.

1. § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie: Regulamin niniejszy ustala zasady premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w Przedsiębiorstwie Części Zamiennych Budownictwa Przemysłowego uprawnionych do premiowania zgodnie z zarządzeniem Nr 32 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 kwietnia 1956 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych budownictwa przemysłowego.

2. Tabelka w § 3 otrzymuje brzmienie:

% wykonania planu	% premii	
	I grupa premiowa	II grupa premiowa
100	20	15
101	22	17
102	24	19
103	26	21
104	28	23
105	30	25
106	32	27
107	34	29
108	35	30
109	36	31
110	37	32

3. § 4 otrzymuje brzmienie: „Premię miesięczną oblicza się od płacy zasadniczej".

4. § 5 zamiast słów „przy współczynniku premiowym 1,0 przekraczająca 55%" wprowadza się wyrazy „przekraczająca 34%" dla I grupy premiowej oraz 28% dla II grupy premiowej".
5. § 7 słowa: „Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Sprzętowego Budownictwa Przemysłowego" zastępuje się wyrazami: „Przedsiębiorstwie Części Zamiennych Budownictwa Przemysłowego".

§ 3. Wprowadza się następujące zmiany w regulaminie premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach remontu sprzętu budownictwa przemysłowego stanowiącym załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 23 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 3 marca 1954 r.

1. § 2 otrzymuje następujące brzmienie: „Regulamin niniejzasady premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach remontu maszyn budowlanych uprawnionych do premiowania na podstawie zarządzenia Nr 32 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 kwietnia 1956 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych".
2. § 2 ust. 1 zastępuje się słowa „w cenach niezmiennych" słowami „w cenach porównywalnych".
3. Tabelka w § 4 otrzymuje brzmienie:

% wykonania planu produkcji globalnej w cenach porównywalnych	% premii	
	I grupa premiowa	II grupa premiowa
100	24	19
101	27	22
102	30	25
103	33	28
104	36	31
105	38	33
106	40	35
107 i powyżej	42	37

4. § 5 otrzymuje brzmienie: „Premię miesięczną oblicza się od płacy zasadniczej".
5. Skreśla się § 8.
6. § 9 otrzymuje brzmienie następujące: „Premiowanie pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach remontu maszyn budowlanych budownictwa przemysłowego nie oparte na postanowieniach niniejszego regulaminu będzie traktowane jako pozbawione legalnych podstaw".

§ 4. Wprowadza się następujące zmiany w regulaminie premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach produkcji części zamiennych i sprzętu budownictwa przemysłowego, stanowiącym załącznik Nr 4 do zarządzenia Nr 23 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 3 marca 1954 r.

1. § 1 otrzymuje następujące brzmienie: „Regulamin niniejszy ustala zasady premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach produkcji części zamiennych i zakładach produkcji sprzętu budowlanego, uprawnionych do premiowania na podstawie zarządzenia Nr 32 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 kwietnia 1956 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych".
2. § 2 ust. 1 zastępuje się słowami: „w cenach niezmiennych" — wyrazami „w cenach porównywalnych".
3. Tabelka w § 5 otrzymuje brzmienie:

% wykonania planu produkcji globalnej w cenach porównywalnych	% premii	
	I grupa premiowa	II grupa premiowa
100	24	19
101	27	22
102	30	25
103	33	28
104	36	31
105	38	33
106	40	35
107 i powyżej	42	37

4. § 6 otrzymuje brzmienie: „Premię miesięczną oblicza się od płacy zasadniczej".
5. Skreśla się § 9.

§ 5. Wprowadza się następujące zmiany w regulaminie premiowania pracowników kontroli technicznej Centralnego Zarządu Mechanizacji i podległych mu zakładów remontu sprzętu budowlanego oraz zakładów produkcyjnych części zamiennych i sprzętu budowlanego, stanowiącym załącznik do pisma Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 19.IX.53 r. znak: ZP/2/C-51/53.

1. W nazwie słowa „Centralnego Zarządu Mechanizacji" zastępuje się słowami: „Centralnego Zarządu Remontu Maszyn Budowlanych".
2. § 3 ust. 1 słowa: „70% płacy zasadniczej z dodatkiem funkcyjnym" zastępuje się wyrazami „40% płacy zasadniczej".
3. § 3 ust. 2 słowa: „65% płacy zasadniczej z dodatkiem funkcyjnym" zastępuje się wyrazami: „37% płacy zasadniczej".

§ 6. Wprowadza się następujące zmiany w § 3 Regulaminu premiowania pracowników kontroli technicznej Centralnego Zarządu Zakładów Produkcji Pomocniczej stanowiącego załącznik Nr 1 do pisma Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 19 września 1953 r. znak: ZP/2/C-1--51-53 — § 3 otrzymuje nowe brzmienie:

1. „Pracownicy umysłowi kontroli technicznej wynagradzani są na podstawie zarządzenia Nr 32 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 kwietnia 1956 r. a premiowani na podstawie zarządzenia Nr 12 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 5 listopada 1954 r.
2. Pracownicy umysłowi laboratoriów są wynagradzani na podstawie tabeli zaszeregowań laboratoriów stanowiącej załącznik Nr 6 do zarządzenia Nr 32 Ministra Budownictwa Przemysłowego.
3. Płace pracowników fizycznych kontroli technicznej i laboratoriów pozostają bez zmian".

§ 7. Wprowadza się następujące zmiany w regulaminie tymczasowym premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w Zjednoczeniu Urządzeń Dzwigowych:

1. w § 1 w miejsce słów: „załącznika Nr 22 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 7 maja 1949 r." wprowadza się słowa: „zarządzenia Nr 32 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 25 kwietnia 1956 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych budownictwa przemysłowego".
2. w § 2 ust. 1 pkt c — cyfrę „80%" zastępuje się cyfrą „70%".

3. Tabelka w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

% wykonania planu produkcji	% premii	
	I grupa premiowa	II grupa premiowa
100	24	19
101	27	22
102	30	25
103	33	28
104	36	31
105	38	33
106	40	35
107	42	37

4. w § 4 ust. 2 skreśla się słowa: „z dodatkiem funkcyjnym" oraz od słowa „kwartału" do końca zdania,
5. w § 4 skreśla się ust. 3,
6. w § 5 ust. 2 cyfrę: „30%" zastępuje się cyfrą: „10%" oraz skreśla się słowa: „wraz z dodatkiem funkcyjnym",
7. w § 7 ust. 1 cyfrę „40%" zastępuje się cyfrą „20%",
8. w § 8 ust. 3 cyfrę „80%" zastępuje się cyfrą „70%",
9. w § 10 ust. 2 skreśla się słowa: „z dodatkiem funkcyjnym", oraz „z zastosowaniem współczynników premiowych",
10. w § 10 ust. 3 cyfrę „65%" zastępuje się słowami: 42% dla I grupy premiowej oraz 37% dla II grupy premiowej", oraz cyfrę „70%" słowami: „45% dla I grupy premiowej oraz 40% dla II grupy premiowej".

§ 8. Dla pracowników przedsiębiorstwa (zjednoczenia) produkcji pomocniczej oraz usług premiowanych na podstawie regulaminów premiowania stanowiących załączniki do zarządzenia Nr 145 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 9 października 1951 r. w sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w zakładach produkcji pomocniczej i jednostkach usługowych podległych Ministrowi Budownictwa Przemysłowego a mających dotychczas pułap premiowy w wysokości 55% płacy zasadniczej ustala się pułap w wysokości 34% dla I-ej grupy premiowej i 28% dla II-ej grupy premiowej.

§ 9. W przedsiębiorstwach (zjednoczeniach) wymienionych w załączniku do niniejszego zarządzenia w przypadku wykonania planu produkcji powyżej 100% oraz spełnienia warunków uprawiających do wypłaty premii z tytułu przekroczenia planu tworzy się co miesiąc dla pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych nie objętych regulaminem premiowania pulę premiową w wysokości 2,5% planowanego miesięcznego funduszu płac zasadniczych tych pracowników za każdy 1% przekroczenia miesięcznego planu produkcji w granicach do 105% przekroczenia planu.

Dyrektor przedsiębiorstwa (zjednoczenia) może przyznać w ramach puli premiowej wyżej wymienionym pracownikom premię miesięczną w granicach od 100 do 250 zł miesięcznie.

§ 10. Na pokrycie wydatków związanych z wykonaniem niniejszego zarządzenia przeznacza się kwotę 1.850 tys. zł na rok 1956.

§ 11. Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się dyrektorom centralnych zarządów i zjednoczeń (przedsiębiorstw).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z ważnością od dnia 1 kwietnia 1956 r.

w/z MINISTRA

Inż. St. Bęć
Podsekretarz Stanu

Załącznik do zarządzenia Nr 39 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 22 maja 1956 r.

WYKAZ

przedsiębiorstw (zjednoczeń), w których zarządza się zmianę płac oraz przyznaje odpowiednie kategorie:

		kategoria
1.	Warszawskie Zakłady Bet.-Żelbet. Bud. Przem.	I
2.	Krzeszowickie „ „ „ „	I
3.	Wrocławskie „ „ „ „	I
4.	Strzybnickie „ „ „ „	I
5.	Raciborskie „ „ „ „	I
6.	Ostrowskie „ „ „ „	I
7.	Bydgoskie „ „ „ „	I
8.	Dzierzgońskie „ „ „ „	I
9.	Kluczborskie „ „ „ „	I
10.	Krakowskie „ „ „ „	I
11.	Zakład Topienia Bazaltu	I
12.	Stalinogrodzkie Przeds. Eksploatacji Kruszywa	I
13.	Warszawskie „ „ „	I
14.	Warszawskie Przedsięb. Transportowe Bud. Przem.	I
15.	Stalinogrodzkie „ „ „ „	I
16.	Krakowskie „ „ „ „	I
17.	Wrocławskie „ „ „ „	I
18.	Nowohuckie „ „ „ „	I
19.	Gdańskie „ „ „ „	I
20.	Zakłady Remontu i Produkcji Sprzętu Konstr. Stal.	I
21.	Zakłady Produkcji Pomocn. Montażu Urz. Elektr.	1
22.	Zjednoczenie Urządzeń Dźwigowych	I
23.	Przedsięb. Produkcji Pomocn. Instalacji Przem.	I
24.	Zakłady Remontu Maszyn Budowlanych Nr 1	I
25.	„ „ „ „ Nr 2	I
26.	„ „ „ „ Nr 4	I
27.	„ „ „ „ Nr 5	I
28.	„ „ „ „ Nr 6	I
29.	„ „ „ „ Nr 8	I
30.	Zakł. Produkcji Części Zamien. Bud. Przem. Nr 1	I
31.	„ „ „ „ „ „ Nr 2	I
32.	„ „ „ „ „ „ Nr 3	I
33.	„ „ „ „ „ „ Nr 4	I
34.	Warszawskie Zakłady Sprzętu Budowlanego	I
35.	Przedsiębiorstwo Części Zamiennych Bud. Przem.	I
36.	Przedsiębiorstwo Budownictwa Doświadczalnego	I
37.	Przedsiębiorstwo Sprzętowe Bud. Przem.	I
38.	Biuro Budowy Dzielnicy Przemysłowej Służewiec	I
39.	Częstochowskie Zakł. Element. Żużlobet. w budowie	I
40.	Czechowickie „ „ „ „	I

60.

ZARZĄDZENIE Nr 41

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 25 maja 1956 r.

w sprawie tworzenia rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych.

Na podstawie § 1, ust. 1 uchwały Nr 1036 Prezydium Rządu z dnia 31 grudnia 1955 r. w sprawie utworzenia rezerw na pokrycie należności z tytułu niedoborów materia-

łowo-towarowych w przedsiębiorstwach uspołecznionych (Monitor Polski z 1956 r. Nr 6, poz. 48) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego mogą tworzyć rezerwy na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych.

2. Postanowienie ust. 1 nie dotyczy jednostek handlowych, które tworzą te rezerwy na podstawie uchwały Nr 97/55 Prezydium Rządu z dnia 5 lutego 1955 r. w sprawie utworzenia rezerwy na należności z tytułu niedoborów w przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego.

§ 2. Rezerwy, o których mowa w § 1, tworzy się na pokrycie należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych przekraczających kwotę zł 1000.—, które zostały prawomocnie zasądzone, bądź też do których spłat zobowiązały się osoby materialnie odpowiedzialne, o ile ponadto należności te nie mogą być pokryte w ciągu roku od daty uprawomocnienia się wyroku sądowego względnie od daty złożenia przez dłużników zobowiązania ich spłaty.

§ 3. Jednostki budownictwa przemysłowego obowiązane są do terminowej windykacji wszelkich przypadających im należności, a w szczególności należności z tytułu niedoborów materiałowo-towarowych i to niezależnie od zmiany miejsca zamieszkania lub pracy dłużników.

§ 4. 1. Rezerwę należy tworzyć dokonując zapisu księgowego:

Wn konto 201 „Straty i zyski"
Ma konto 106 „Inne fundusze" — na odrębnym koncie analitycznym „rezerwa na należności z tytułu niedoborów".

2. Zmniejszenie rezerwy, dokonywane w miarę spłaty należności na którą utworzono rezerwę, należy przeprowadzić zapisem księgowym:

Wn konto 106 „Inne fundusze"
Ma konto 201 „Straty i zyski"

Spłata należności przebiega na odpowiednich kontach środków pieniężnych z korespondencji z kontem „Inne należności i zobowiązania".

3. W przypadku stwierdzenia, że w oparciu o obowiązujące przepisy należności z tytułu niedoborów na którą utworzono rezerwę stała się nieściągalna, należy daną rezerwę rozwiązać spisując sumę należności w ciężar rezerwy zapisem księgowym:

Wn konto 106 „Inne fundusze"
Ma konto 078 (074) „Inne należności i zobowiązania".

§ 5. Kwoty rezerwy utworzonej na należności z tytułu niedoborów oraz wysokość strat powstałych z tego tytułu należy wykazywać odrębnie:

1) w danych uzupełniających do bilansu w dodatkowym punkcie zatytułowanym „rezerwa na należności z tytułu niedoborów",
2) w rachunku strat i zysków po stronie strat w dodatkowej wolnej pozycji zatytułowanej „straty wynikłe z utworzonej rezerwy na należności z tytułu niedoborów".

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1956 roku.

w/z MINISTRA

Inż. St. Bęć
Podsekretarz Stanu

61.

ZARZĄDZENIE Nr 43
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 28 maja 1956 r.

w sprawie organizacji komórek normalizacyjnych.

Na podstawie dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządzam, co następuje:

§ 1. Nadzór i koordynację prac normalizacyjnych w resorcie prowadzi Wydział Normalizacji w Zarządzie Techniki, do którego zakresu działania należy:

1) opracowywanie zbiorczych rocznych i wieloletnich planów prac normalizacyjnych;
2) bieżące kontrole i nadzór nad pracami komórek normalizacyjnych;
3) ustalanie metodyki i techniki prac normalizacyjnych;
4) opracowywanie preliminarzy wydatków resortu na działalność normalizacyjną;
5) prowadzenie rejestru norm resortowych;
6) organizowanie prac związanych z opiniowaniem projektów norm państwowych i norm resortowych przesyłanych przez inne resorty;
7) prowadzenie ewidencji oraz kompletu wzorcowego wszystkich norm dotyczących budownictwa przemysłowego i ich aktualizacja;
8) doraźne kontrole wprowadzenia i stosowania norm (PN, RN, ZN) w resorcie;
9) organizowanie i prowadzenie szkolenia w zakresie normalizacji;
10) prowadzenie sprawozdawczości z prac normalizacyjnych resortu;
11) współpraca z Polskim Komitetem Normalizacyjnym.

§ 2. Prowadzenie prac normalizacyjnych powierzam:

1) Instytutowi Techniki Budowlanej;
2) Centralnemu Zarządowi Biur Projektów;
3) Centralnemu Zarządowi Konstrukcji Stalowych „Mostostal";
4) Biuru Projektowo-Konstrukcyjnemu Instalacji Przemysłowych;
5) Biuru Konstrukcyjno-Technologicznemu Remontu Maszyn Budowlanych;
6) Zjednoczeniu „Elektroprojekt".

§ 3. Wymienione w § 2 jednostki są głównymi organizatorami i wykonawcami prac normalizacyjnych w następujących dziedzinach:

1) Instytut Techniki Budowlanej — w zakresie budowlanym, a w szczególności materiałów budowlanych, elementów masowej produkcji, techniki i technologii wykonawstwa, metod badań i projektowania;
2) Centralny Zarząd Biur Projektów — w zakresie projektowania, obliczeń statystycznych itp. zarówno norm, jak i normatywów (NTP), związanych z działalnością biur projektowych;
3) Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych „Mostostal" — w zakresie projektowania i wykonawstwa konstrukcji stalowych;

4) Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Instalacji Przemysłowych — w zakresie projektowania i wykonawstwa instalacji sanitarnych oraz przemysłowych;

5) Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Remontu Maszyn Budowlanych — w zakresie mechanicznym, a w szczególności remontu maszyn budowlanych;

6) Zjednoczenie „Elektroprojekt" — w zakresie projektowania i wykonawstwa instalacji i urządzeń elektrycznych.

§ 4. Do zakresu działania wymienionych w § 2 jednostek należy:

1) śledzenie stanu i potrzeb normalizacyjnych — w zakresie przewidzianym § 3, zbieranie materiałów do opracowania nowych norm, jak również do nowelizacji norm istniejących w celu stałego ulepszania zawartych w nich postanowień, odpowiednio do uzyskiwanych usprawnień w produkcji lub osiągnięć nauki i postępu technicznego;

2) przygotowanie wytycznych i założeń — do prac normalizacyjnych, ich planowanie oraz koordynacja, niezależnie od rodzaju norm (PN, RN, ZN) i od organizacyjnej przynależności jednostek prowadzących poszczególne prace z tej dziedziny;

3) opracowywanie planu prac normalizacyjnych;

4) opracowywanie tematyki uwzględnionej w planie prac normalizacyjnych.

Jednostki organizacyjne powinny poczynić przygotowania do tego, aby od roku 1956 opracowywanie norm przewidzianych w planie tych jednostek zostało włączone do zadań planowych, wychodząc z założenia, że w ciągu następnych lat opracowywanie norm będzie dokonywane w ramach obowiązków służbowych tych jednostek;

5) zbieranie opinii w drodze ankietowania i uzgadniania projektów norm opracowywanych w ramach planu oraz przesyłanie projektów norm o tekście i formie ostatecznej do Zarządu Techniki, w celu:
   a) skierowania norm państwowych (PN) do Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;
   b) przedstawienia wniosków norm resortowych (RN) do ich ustanowienia;
   c) skierowania norm zakładowych (ZN) do opinii prawnej;

6) nadzór merytoryczny nad opracowaniem norm z dziedziny powierzonej § 3 i przygotowanie tekstu norm ustanowionych przez Ministra do wydania drukiem (przeprowadzenie korekty);

7) opracowywanie preliminarza kosztów na wykonanie norm;

8) wykonywanie innych zadań z dziedziny normalizacji zleconych przez Zarząd Techniki;

9) współpraca z Polskim Komitetem Normalizacyjnym.

§ 5. Do obowiązków wszystkich centralnych zarządów, instytutów i zjednoczeń, podległych bezpośrednio Ministrowi, należy:

1) składanie wniosków do Zarządu Techniki o opracowywanie lub nowelizowanie norm;

2) opiniowanie otrzymywanych projektów norm państwowych (PN), resortowych (RN) i zakładowych (ZN) w zakresie swej specjalności;

3) kontrola stosowania norm;

4) prowadzenie stałej ewidencji i wzorcowo-roboczego kompletu norm dotyczących zakresu prac, oraz aktualizowanie tych kompletów;

5) zatwierdzanie norm zakładowych (ZN).

§ 6. Centralny Zarząd Instalacji Przemysłowych, Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych i Centralny Zarząd Montażu Urządzeń Elektrycznych zobowiązane są, prócz prac wymienionych w § 5, do zbierania opinii w drodze ankietowań i uzgadniania projektów norm opracowywanych przez komórki znajdujące się w biurach projektowo-konstrukcyjnych.

§ 7. Do obowiązków zjednoczeń (zakładów) należy:

1) składanie wniosków o opracowywanie lub nowelizowanie norm do jednostki nadrzędnej;

2) kontrola stosowania norm na budowach;

3) prowadzenie stałej ewidencji i kompletu aktualnych norm dotyczących zadań zjednoczenia (zakładu).

§ 8. W celu zapewnienia ciągłości prac i warunków niezbędnych dla rozwoju działalności normalizacyjnej w resorcie zobowiązuję:

1) centralne zarządy, w których zostały zlikwidowane komórki normalizacyjne — do wykończenia i przesłania do Zarządu Techniki w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. projektów wszystkich norm uwzględnionych w planie na 1955 r., które nie przeszły do planu na rok 1956, oraz projektów norm przekazanych do poprawienia zgodnie z opinią Polskiego Komitetu Normalizacyjnego i Komisją Oceny Projektów Normalizacyjnych;

2) Instytut Techniki Budowlanej, Centralny Zarząd Biur Projektów, Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych „Mostostal", Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Instalacji Przemysłowych, Zjednoczenie „Elektroprojekt", Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Remontu Maszyn Budowlanych — do przejęcia w terminie do dnia 30 czerwca 1956 r. od jednostek organizacyjnych, w których zostały zlikwidowane komórki normalizacyjne — opracowywanych tematów przewidzianych w planie prac normalizacyjnych resortu na rok 1956; rozdzielnik ustali Zarząd Techniki;

3) Dyrektorów Instytutu Techniki Budowlanej i Centralnego Zarządu Biur Projektów do wyodrębnienia specjalnej komórki normalizacyjnej z obsadą niezbędną do wykonywania zadań określonych §§ 3, 4 i 5;

4) Dyrektorów Centralnego Zarządu Konstrukcji Stalowych, Biura Projektowo-Konstrukcyjnego Instalacji Przemysłowych, Biura Konstrukcyjno-Technologicznego Remontu Maszyn Budowlanych i Zjednoczenia „Elektroprojekt" — do utworzenia odrębnej komórki normalizacyjnej powołanej do wykonywania zadań określonych w §§ 3, 4 i 5.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą niektóre przepisy zarządzenia Nr 12 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 lutego 1954 r. w sprawie organizacji i zakresu działania komórek normalizacyjnych w budownictwie przemysłowym oraz trybu opracowywania, uzgadniania i ustalania norm i ich zmian, które zostały uregulowane niniejszym zarządzeniem, a w szczególności § 4 i zał. Nr 1.

MINISTER **Dr Cz. Bąbiński**

62.

OKÓLNIK Nr 36

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 9 czerwca 1956 r.

w sprawie tymczasowych zasad współpracy jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego z przedsiębiorstwem „Nowa Huta" — Biuro Eksportu Budownictwa Przemysłowego.

Zarządzeniem Nr 9 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 2 lutego 1956 r. powołane zostało przedsiębiorstwo pod nazwą „Nowa Huta" — Biuro Eksportu Budownictwa Przemysłowego, zwane dalej „Biurem".

Przedmiotem działania Biura jest budowa łącznie z uruchomieniem obiektów budownictwa przemysłowego za granicą oraz przygotowywanie ofert dla przedsiębiorstw handlu zagranicznego i koordynacja dostaw w kraju.

Ustala się następujące zasady współpracy jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego z Biurem w zakresie eksportu budownictwa przemysłowego:

1) Biuro jest jednostką organizacyjną koordynującą, w ramach resortu budownictwa przemysłowego, wykonywanie robót (dostaw) w zakresie eksportu;

2) zlecenia z central handlu zagranicznego (względnie innych jednostek organizacyjnych) na wykonanie robót (dostaw) w zakresie eksportu przyjmuje w resorcie budownictwa przemysłowego wyłącznie Biuro, które z kolei zleca wykonanie robót (dostaw) poszczególnym przedsiębiorstwom (zjednoczeniom).
W związku z tym wszelkie zamówienia (zapytania) kierowane z central handlu bezpośrednio do przedsiębiorstw (zjednoczeń) należy przekazywać do Biura, które podejmie kontakty z zainteresowanymi i udzieli wiążących odpowiedzi;

3) w przypadkach, gdy dla wykonania zadań resortu budownictwa przemysłowego w zakresie eksportu, konieczne jest delegowanie pracowników poszczególnych przedsiębiorstw za granicę, oddelegowanie wytypowanych przez przedsiębiorstwo specjalistów następuje poprzez Biuro.

Z uwagi na konieczność zapewnienia terminowego i jakościowo odpowiedniego wykonania zadań resortu w zakresie eksportu, zobowiązuje się dyrektorów jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego do ścisłego przestrzegania warunków, wynikających z zawartych z Biurem umów (zleceń), zarówno co do terminu jak i wymogów technicznych.

MINISTER **Dr Cz. Bąbiński**

63.

OKÓLNIK Nr 31

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO CENTRALNY ZARZĄD TRANSPORTU

z dnia 26 maja 1956 r.

w sprawie obsługi codziennej pojazdów samochodowych.

W celu usprawnienia wykonywania przez kierowców obsługi codziennej pojazdów samochodowych oraz uproszczenia związanej z tym dokumentacji, poleca się, co następuje:

§ 1. 1. W zakresie obsługi codziennej (OC) samochodów kierowcy obowiązani są codziennie wykonywać następujące czynności:

1) sprzątać wnętrze budki kierowcy,
2) sprzątać skrzynkę ładunkową,
3) myć podwozie i nadwozie,
4) sprawdzać poziom wody i szczelność układu chłodzenia oraz usuwać ewentualne usterki,
5) sprawdzać stan podwozia — dociągnięcie śrub,
6) sprawdzać i dociągać nakrętki kół, sprawdzać ciśnienie opon oraz ewentualnie dopompowywać je,
7) sprawdzać działanie świateł, kierunkowskazów, wycieraczek i sygnału,
8) sprawdzać i ewentualnie dociągać połączenia drążków kierowniczych,
9) sprawdzać ruch jałowego koła kierowniczego, ewentualnie kasować luz,
10) sprawdzać działanie hamulca ręcznego i nożnego, ewentualnie wyregulować je,
11) sprawdzać działanie instalacji elektrycznej i olejenia,
12) sprawdzać szczelność przewodów paliwowych i usunąć usterki,
13) sprawdzać i uzupełniać poziom oleju w misce olejowej,
14) sprawdzać działanie podnośnika samochodu samowyładowczego.

2. W wyjątkowych przypadkach może być usprawiedliwione niewykonanie tylko tych czynności, o których mowa w ust. 1, pkt 1—3.

3. Czynności OC powinny być wykonywane przez kierowcę pod nadzorem wyznaczonych do tego pracowników w bazie przedsiębiorstwa i na jego placówkach terenowych.

4. Kierowcy obowiązani są czynności wykonane w ramach codziennej obsługi samochodów — codziennie wpisywać do karty pracy (wzór WR 8 CWD) stanowiącej załącznik Nr 5 do okólnika Nr 68 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 6 listopada 1954 r. w sprawie dokumentacji technicznej stosowanej przy wykonywaniu napraw i okresowych przeglądów pojazdów mechanicznych (Biuletyn M.B.Przem. Nr 24, poz. 149).

5. Do karty pracy należy wpisywać: datę wykonania OC oraz w przypadku wykonania wszystkich czynności — „wykonano", zaś w przypadku niewykonania wszystkich czynności — „wykonano z wyjątkiem poz. ...".

6. Wpis do karty pracy powinien być podpisany przez kierowcę oraz pracownika nadzorującego wykonywanie OC.

7. Kartę pracy dla zapisów wykonywania OC wystawiać należy dla każdego pojazdu na okres 10 dni.

§ 2. W przypadku powstania awarii pojazdu z powodu niewykonania którejkolwiek z czynności OC wyszczególnionych w § 1, ust. 1, odpowiedzialność ponosi kierowca, który był obowiązany do ich wykonania oraz pracownik nadzorujący wykonanie OC.

§ 3. Przedsiębiorstwa transportowe oraz przedsiębiorstwa (zjednoczenia) posiadające własną samochodową służbę transportową pouczą kierowców o zakresie odpowiedzialności i o sposobie wykonywania OC pojazdów zgodnie z postanowieniami niniejszego okólnika na specjalnie zorganizowanych w tym celu odprawach oraz drogą bezpośrednio przeprowadzonego instruktażu kierowców.

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1956 r.

Jednocześnie:

1) traci moc obowiązującą okólnik Nr 2 Generalnego Dyrektora Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 1 sierpnia 1952 r. w sprawie obsługi technicznej pojazdów samochodowych,

2) w okólniku Nr 68 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 6 listopada 1954 r. w sprawie dokumentacji technicznej stosowanej przy wykonaniu napraw i okresowych przeglądów pojazdów mechanicznych (Biuletyn M.B.Przem. Nr 24, poz. 149) uchyla się postanowienia § 1, ust. 1, pkt 10) oraz załącznik Nr 10,

3) w wykazie wzorów dokumentów pierwotnych, stanowiącym załącznik Nr 1 do instrukcji załączonej do okólnika Nr 40 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 czerwca 1955 r. w sprawie wzorów i obiegu dokumentów pierwotnych i formularzy sprawozdawczych w zakresie transportu (Biuletyn M.B.Przem. Nr 25, poz. 138) skreśla się pozycje 77 i 78.

w/z MINISTRA

Inż. F. Topolski
Dyrektor Generalny

64.

OKÓLNIK Nr 32

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

z dnia 30 maja 1956 r.

w sprawie zmiany branżowych planów kont.

Na podstawie § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont (Monitor Polski Nr A-67, poz. 851) oraz stosownie do wytycznych zawartych w okólniku Nr KS-10/56 Zarządu Księgowości Ministerstwa Finansów z dnia 14 kwietnia 1956 r. w sprawie klasyfikacji i ewidencji kosztów handlowych (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Finansów Nr 7, poz. 14) ustalam, co następuje:

§ 1. Zmienia się w branżowych planach kont dla jednostek handlowych budownictwa przemysłowego oraz dla oddziałów zaopatrzenia robotniczego analityczny podział kosztów handlowych według klasyfikacji podanej w wykazie pozycji kosztów handlowych, stanowiącym załącznik do niniejszego okólnika.

§ 2. W zakresie klasyfikacji kosztów handlowych obowiązują szczegółowe wytyczne podane w części III okólnika Nr 10/56 Zarządu Księgowości Ministerstwa Finansów.

§ 3. W związku ze zmianami, o których mowa w § 1, przestaje obowiązywać dotychczasowy układ analityczny kosztów handlowych branżowych planów kont:

1) dla jednostek handlowych — wprowadzony zarządzeniem Nr 70 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 31 marca 1952 w sprawie branżowego planu kont na rok 1952 dla jednostek handlowych, prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego, podległych Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego, uzupełniony zarządzeniem Nr 244 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 grudnia 1952 r. (Biuletyn M.B.Przem. Nr 1(23), poz. 1),

2) dla oddziałów zaopatrzenia robotniczego — wprowadzony okólnikiem Nr 9 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 13 lutego 1954 r. w sprawie branżowych planów kont (Biuletyn M.B.Przem. Nr 6(51), poz. 31).

§ 4. Okólnik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1956 r.

w/z MINISTRA

Inż. St. Bęć
Podsekretarz Stanu

Załącznik do okólnika Nr 32 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 30 maja 1956 r.

WYKAZ POZYCJI ANALITYCZNYCH KOSZTÓW HANDLOWYCH

I. W jednostkach handlowych budownictwa przemysłowego

Konto 195 — „Koszty składnic i biur zbytu"

Poz. 1. Przewozy towarów
a) wysyłkowe
b) inne

„ 2. Składowanie, przerób handlowy i pakowanie

„ 3. Ubytki w granicach norm,

„ 4. Ubytki w części przekraczającej normy i straty towarowe,

„ 5. Płace,

„ 6. Ubezpieczenia społeczne,

„ 7. Utrzymanie ruchomości i nieruchomości
a) remonty bieżące
b) pozostałe,

„ 8. Koszty biurowe,

„ 9. Podróże służbowe i utrzymanie własnego taboru samochodowego,

„ 10. Odsetki i prowizje bankowe,

„ 11. Eksploatacja opakowań,

„ 12. Postojowe,

„ 13. Pozostałe kary i grzywny,

Poz. 14. Pozostałe koszty
a) narzut kosztów zarządu
b) koszty zarządu
c) koszty bhp
d) inne koszty.

Konto 199 — „Koszty zarządu"

Poz. 1. Płace,
„ 2. Ubezpieczenia społeczne,
„ 3. Utrzymanie ruchomości i nieruchomości,
„ 4. Koszty biurowe,
„ 5. Podróże służbowe i utrzymanie własnego taboru samochodowego,
„ 6. Kary i grzywny,
„ 7. Pozostałe koszty
a) narzut kosztów zarządu
b) koszty bhp
c) inne koszty.

II. W Oddziałach Zaopatrzenia Robotniczego

Konto 197 — „Koszty sklepów"

Poz. 1. Przewozy towarów
a) wysyłkowe
b) inne,
„ 2. Składowanie, przerób handlowy i pakowanie,
„ 3. Ubytki w granicach norm,
„ 4. Ubytki w części przekraczającej normy i straty towarowe,
„ 5. Nakłady na sprzedaż detaliczną (pozasklepową),
„ 6. Płace,
„ 7. Ubezpieczenia społeczne,
„ 8. Utrzymanie ruchomości i nieruchomości
a) remonty bieżące
b) pozostałe,
„ 9. Koszty biurowe,
„ 10. Podróże służbowe i utrzymanie własnego taboru samochodowego,
„ 11. Koszty reklamy,
„ 12. Odsetki i prowizje bankowe,
„ 13. Eksploatacja opakowań,
„ 14. Postojowe,
„ 15. Pozostałe kary i grzywny,
„ 16. Pozostałe koszty
a) narzut kosztów zarządu
b) koszty zarządu
c) koszty bhp
d) inne koszty.

Konto 198 — „Koszty żywienia zbiorowego"

Poz. 1. Przewozy towarów (artykułów spożywczych),
„ 2. Składowanie, przerób handlowy i pakowanie,
„ 3. Ubytki w granicach norm,
Poz. 4. Ubytki w części przekraczającej normy i straty towarowe,
„ 5. Paliwo i energia na cele produkcyjne,
„ 6. Płace,
„ 7. Ubezpieczenia społeczne,
„ 8. Utrzymanie ruchomości i nieruchomości
a) utrzymanie naczyń kuchennych, odzieży, zastawy i bielizny stołowej
b) remonty bieżące
c) pozostałe,
„ 9. Koszty biurowe,
„ 10. Podróże służbowe i utrzymanie własnego taboru osobowego,
„ 11. Koszty reklamy,
„ 12. Odsetki i prowizje bankowe,
„ 13. Eksploatacja opakowań,
„ 14. Postojowe,
„ 15. Pozostałe kary i grzywny,
„ 16. Pozostałe koszty
a) narzut kosztów zarządu
b) koszty zarządu
c) koszty działalności rozrywkowej
d) koszty bhp
e) inne koszty.

65.

OKÓLNIK Nr 33

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

CENTRALNY ZARZĄD TRANSPORTU

z dnia 5 czerwca 1956 r.

w sprawie nadzoru nad eksploatacją wąskotorowych kolejek budowlanych.

§ 1. Służby produkcyjne wszystkich jednostek organizacyjnych budownictwa przemysłowego odpowiedzialne są za należyte wykorzystanie na budowie taboru wąskotorowych kolejek budowlanych.

§ 2. Nadzór techniczny nad wąskotorowymi kolejkami budowlanymi (konserwacja, remonty, obsługa techniczna) pozostaje w zakresie działania służb głównego mechanika.

§ 3. Okólnik obowiązuje od dnia 1 lipca 1956 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Nr 56 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 22 września 1954 r. w sprawie nadzoru nad eksploatacją wąskotorowych kolejek budowlanych (Biuletyn M.B.Przem. Nr 20, poz. 128).

w/z MINISTRA

Inż. St. Farjaszewski
Podsekretarz Stanu

66.

OKÓLNIK Nr 34

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO CENTRALNY ZARZĄD ZAOPATRZENIA MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO

z dnia 6 czerwca 1956 r.

w sprawie częściowej zmiany okólnika Nr 18 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 27 marca 1956 r. w sprawie zbiórki i dostaw surowców wtórnych stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów.

Na podstawie uchwały Nr 201/56 Prezydium Rządu z dnia 18 maja 1956 r., zmieniającej uchwałę Nr 952a/55 Prezydium Rządu z dnia 2 grudnia 1955 r. w sprawie dostaw surowców wtórnych stali, żeliwa oraz metali nieżelaznych i ich stopów w r. 1956, ustala się, co następuje:

§ 1. § 38 ust. 4 instrukcji stanowiącej załącznik do okólnika Nr 18 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 27 marca 1956 r. otrzymuje brzmienie:

„4. Na nagrody przeznacza się następujące kwoty:
10.— zł od każdej tony złomu stali niestopowych i żeliwa,

6.— zł od każdej tony złomu stali stopowych,

20.— zł od każdej tony złomu metali nieżelaznych i ich stopów".

§ 2. Okólnik niniejszy obowiązuje od dnia 18 maja 1956 r. i w związku z tym wpłaty na centralny fundusz nagród należy oprzeć:

a) na stawkach dotychczasowych
— w stosunku do dostaw dokonanych do dnia 18 maja 1956 r.

b) na stawkach podanych w § 1
— w stosunku do dostaw dokonanych po dniu 18 maja 1956 r.

w/z MINISTRA — **Inż. F. Topolski**
Dyrektor Generalny

KOMUNIKAT Nr 7

„W związku z niewłaściwym ujmowaniem w sprawozdaniach finansowych przez jednostki budowlano-montażowe kredytów na należności wyjaśnia się w oparciu o przepisy instrukcji Banku Inwestycyjnego w zakresie zasad kredytowania tych jednostek co następuje:

Kredyty na należności powinny być wykazywane:

1. W rozdz. B I pkt 2 — kredyty dotyczące bieżących należności od zleceniodawców (przed terminem płatności), ujmowanych na koncie 061.

2. W rozdz. C I pkt 1a — kredyty dotyczące bieżących należności odbiorców wyrobów i usług produkcji pomocniczej, za upłynniane materiały oraz należności wynikających z odstępowania części majątku obrotowego przy reorganizacji przedsiębiorstwa — ujmowanych na koncie 061.

3. W rozdz. C pkt 2b — m. in. kredyty dotyczące należności od zleceniodawców i odbiorców ewidencjonowanych na koncie 063 (po terminie płatności).

Sumę kredytu na te należności, z uwagi na zbiorczy charakter pozycji 2b, należy podawać w treści tej pozycji w nawiasie".

DYREKTOR — **S. Wojciechowski**

KOMUNIKAT Nr 8

W związku z otrzymanymi zapytaniami, Resortowa Komisja Arbitrażowa przy Ministrze Budownictwa Przemysłowego (RKA) podaje do wiadomości, co następuje:

1. Opłaty w sprawach wnoszonych do RKA w wysokości nie przekraczającej kwoty zł 50.—, uiszcza się znaczkami skarbowymi.

2. Opłaty w wysokości przekraczającej zł 50.— uiszcza się w całości przelewem na dochód budżetu centralnego cz. 9, dział 3, rozdział 3 na rachunek Wydziału (Oddziału) finansowego Prezydium właściwej terytorialnie, według siedziby jednostki zobowiązanej do uiszczenia opłaty, powiatowej (miejskiej) Rady Narodowej, a w mieście st. Warszawie i w m. Łodzi na rachunek Wydziału (Oddziału) finansowego prezydium rad narodowych tych miast dla spraw opłat skarbowych.

3. Jednostka obowiązana do uiszczenia opłaty powinna dołączyć do wniosku lub pisma powodującego opłatę oryginał potwierdzenia banku o wykonaniu polecenia przelewu. W potwierdzeniu tym oprócz sumy i nazwy Wydziału (Oddziału) finansowego, na którego rachunek nastąpiła wpłata, należy wymienić pełną nazwę strony przeciwnej, a w miarę możności wskazać numer sprawy w komisji arbitrażowej.

4. Resortowa Komisja Arbitrażowa nie przyjmuje pism (wniosków, zażaleń):

1) bez dowodu uiszczenia opłaty arbitrażowej,

2) z uiszczoną znaczkami skarbowymi opłatą w wysokości przekraczającej 50 zł.

5. Jeżeli wniosek lub pismo z dowodem uiszczenia opłaty arbitrażowej zostanie przesłane do RKA powtórnie w ciągu dni 14-tu od podanej na wniosku daty zwrotu, RKA przy ustalaniu, czy należność nie uległa prekluzji przyjmie, że powództwo wpłynęło w dacie złożenia wniosku nieopłaconego.

6. Za datę złożenia wniosku nieopłaconego przyjmuje się datę prezentaty wejścia oznaczoną na tym wniosku datownikiem Komisji.

7. Jeżeli do wniosku ponownie złożonego w zakreślonym terminie zostanie dołączona koperta, w której wniosek ten był poprzednio przesłany do RKA, za datę jego wniesienia przyjmie się figurującą na tej kopercie datę stempla pocztowego.

8. Resortowa Komisja Arbitrażowa zwraca wagę na konieczność sprawdzenia przed ponownym złożeniem czy wniosek odpowiada warunkom formalnym. W szczególności należy sprawdzić, czy:

a) jest on podpisany przez osoby upoważnione do reprezentowania powodowej jednostki (§ 19, ust. 3 rozp. Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1952 r., Dz. U. Nr 2/53, poz. 2),

b) dołączono odpis wezwania dłużnika do dobrowolnego wykonania świadczenia z dowodem nadania (§ 19, ust. 2 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów),

c) w przypadku gdy należność podlega obowiązkowi rozliczeń inkasowych (uchwała Nr 527 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r., Mon. Pol. Nr A-66, poz. 861), czy dołączono zaświadczenie, że bank odmówił przyjęcia żądania zapłaty w trybie inkasa bądź, że dłużnik odmówił akceptu (§ 20, ust. 1 i 2 wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów),

d) czy dołączono odpowiednią ilość odpisów wniosku i załączników. Zwraca się uwagę, że oprócz oryginału wniosku należy dołączyć po dwa odpisy dla każdego pozwanego i jeden dla powoda.

9. Jeżeli wniosek nie zostanie uzupełniony stosownie do wskazań wymienionych w pkt. 8, to mimo uiszczenia opłaty komisja arbitrażowa nie przystąpi do rozpoznania sprawy.

PRZEWODNICZĄCY RESORTOWEJ KOMISJI ARBITRAŻOWEJ **Mgr E. Kulesza**

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 400; Administracji 303
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.— Prenumeratę należy przekazywać do V Oddziału Miejskiego N.B.P. w Warszawie na konto o brzmieniu: Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego, Zarząd Administracyjno-Gospodarczy Nr 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 19

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Krucza 24/26

Druk. LSW. W-wa. Zam. 460c z dnia 7.VI.56 r. Pap. druk. kl. V 70 g. A1. Nakład 4.000 egz. B-7-26614